

Kultur

Serbisk pianist med hjärta för Sverige

Sonja Radojcovic sa till sina föräldrar när hon var nio år att hon ville bli pianist. Sedan dess har hon vikt sitt liv åt musiken. I helgen spelade hon i Strömstad. För Strömstads Tidning berättade hon om sitt livsval och hur konflikten på Balkan påverkat henne.

– Jag är så glad att vara här, säger Sonja Radojcovic i pausen under konserten i församlingshemmet i Strömstad.

Det djupt koncentrerade ansiktstrycket från konserten några minuter tidigare är borta och nu lyser hon av glädje.

Sonja har varit i Sverige flera gånger tidigare men det är första gången på västkusten och första gången i Norge där hon i veckan ska ha flera konserter.

Hennes favoritkompositörer är Beethoven, Chopin och Rachmaninov. Hon tycker främst om musiken från deras romantiska perioder. Men hon influeras också starkt av folkmusik och lyssnar mycket på latinamerikansk musik.

– I olika perioder i livet influeras du av olika saker. Det är tur att musiken är ett universalt språk som alla kan förstå, säger Sonja Radojcovic och skrattar.

När hon var sex år började hon att spela piano. När hon var nio sa hon till sina föräldrar att hon ville bli pianist.

– Lilla flickan vill åka till Jupiter, sa de till mig och skrattade. Men så vann jag en tävling. Det var vändningen. Sedan dess har jag dedicerat mitt liv åt musiken.

Efter studier på universitet i Belgrad flyttade hon till Ryssland och studerade vidare. Idag är hon professor själv. Sonja Radojcovic har sedan hon var liten ägnat omkring sex timmar varje dag åt att spela piano och gör så fortfarande.

– Jag var 33 när jag träffade min första pojkvän och var på min första fest. Men jag har tagit igen det nu. Nu är jag både gift och skuld. Jag lever livet NU, säger hon och ler.

Sonja Radojcovic kommer från Serbien som tidigare var en del av Jugoslavien. I många år har det varit krig i hennes hemland. Hon berättar att kriget påverkat henne och fortfarande påverkar henne starkt.

– Jag är ingen vän av Milosevic. Min mor är kroatiska och min far serb. De förlorade sina arbeten för att de inte röstade på Milosevic.

– Jag blev av med mitt pass.

Djupt koncentrerad med alla sinnen på spännen far Sonja Radojcovic med händerna över tangenterna. Självt ser det hon det som att hon lämnar ut sig själv när hon spelar.

Jag fick inte tillbaka det förrän Haagtribunalen kallade in Milosevic.

Under många år hade hon ingen möjlighet att lämna landet. Hon kunde inte röra sig fritt på gatorna.

”Det är tur att musiken är ett universalt språk som alla kan förstå”.

Sonja Radojcovic

Musiken blev hennes försvar mot det onda. Hon spelade mycket Chopin.

– Min professor i Ryssland sa alltid att det är vapen i blomorna.

Hennes tro på Gud har också hjälpt henne i livet.

– Jag tror väldigt starkt på Gud.

– **Mitt liv i Serbien** ger mig kraft att fajtats men om jag inte fick

dorna och känslorna i musiken, anser hon.

– Den som spelar Chopin bara lätt gör fel för han led mycket i sitt liv.

Sonja Radojcovic ser det också som att hon lämnar ut sig själv

komma utomlands skulle jag inte överleva. De här två veckorna i Sverige lever jag på flera månader i Serbien.

Hon behöver båda delarna för att kunna förmedla de olika si-

hårda tangentnedslag till mjuka fjäderlätta.

Pianisten från Belgrad känner sig speciellt bunden till Sverige.

– Sverige var faktiskt det första landet som bjöd in mig efter kriget. Sverige står mig väldigt nära.

Det är föreningen för akustisk musik som hade Sonja Radojcovic som gästartist i helgen. Föreningen kommer i höst att erbjuda konserter en gång i månaden på Röcket.

– Det mest är klassisk musik men det blir lite annat också. Nästa är en folkmusikgrupp, sedan kommer en vokalsemble från Göteborg och det kan också bli lite poesi framöver, säger Dag Vallberg.

Martina Liljedahl